

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อโครงการ “ยึดอก พกถุง” ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” กับ ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในโครงการของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยที่การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” มี สมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” แตกต่างกัน
2. นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” แตกต่างกัน
3. นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อโครงการ “ยึดอก พกถุง” แตกต่างกัน
4. นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” แตกต่างกัน
5. การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง”

6. ความรู้ เกี่ยวกับโครงการ “ยึดดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดดอก พกถุง”
7. ทักษะคติ เกี่ยวกับโครงการ “ยึดดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดดอก พกถุง”

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดดอก พกถุง” ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเปิดสอนทั้งทั้งในสาขาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์ จำนวน 400 คน ใน 4 มหาวิทยาลัย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย โดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลและใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับสมมติฐานที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูลส่วนบุคคลตามความแตกต่างกันในลักษณะต่างๆ การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดดอก พกถุง” ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การทดสอบค่าที (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 400 คนได้ถูกจำแนกตามประเภทมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ 200 ตัวอย่าง (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) และมหาวิทยาลัยเอกชน 200 ตัวอย่าง (มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และ มหาวิทยาลัยหอการค้า) โดยในแต่ละมหาวิทยาลัยจะถูกจำแนกย่อยตามสาขาวิชา (สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์) และเพศ ตามลำดับ ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีอายุอยู่ในช่วง 17 – 28 ปี โดยส่วนมากจะมีอายุ 20 ปี

1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง”

กลุ่มตัวอย่างที่ถูกจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ (ประเภทมหาวิทยาลัย, สาขาวิชา, เพศ) แล้ว มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากสื่อด้านต่างๆ อยู่ในระดับต่ำ โดยกลุ่มตัวอย่างมีการรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากด้านสื่อมวลชนมากที่สุด และเมื่อพิจารณาในแต่ละลักษณะทางประชากรศาสตร์สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเภทมหาวิทยาลัย

คะแนนเฉลี่ยของปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากสื่อมวลชน ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของเอกชน ไม่แตกต่างกัน

คะแนนเฉลี่ยของปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากสื่อบุคคลของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของเอกชนไม่แตกต่างกัน

คะแนนเฉลี่ยของปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากสื่อเฉพาะกิจของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของเอกชนไม่แตกต่างกัน

เพศ

คะแนนเฉลี่ยของปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" จากสื่อมวลชนของนิสิต นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

คะแนนเฉลี่ยของปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" จากสื่อบุคคลของนิสิต นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

คะแนนเฉลี่ยของปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" จากสื่อเฉพาะกิจของนิสิต นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

กล่าวโดยสรุปแล้ว นิสิต นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" ของไม่แตกต่างกัน

1.3 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง"

กลุ่มตัวอย่างที่ถูกจำแนกตามลักษณะทางประชากร (ประเภทมหาวิทยาลัย, สาขาวิชาที่เรียน, เพศ) แล้ว มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละลักษณะทางประชากรศาสตร์สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเภทมหาวิทยาลัย พบว่านิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" น้อยกว่านิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน

สาขาวิชา พบว่านิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" น้อยกว่า นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

เพศ พบว่านิสิต นักศึกษาเพศชาย มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" มากกว่านิสิต นักศึกษาเพศหญิง

1.4 ทักษะคดีเกี่ยวกับโครงการ “ยึดออก พกถุง”

กลุ่มตัวอย่างที่ถูกจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ (ประเภทมหาวิทยาลัย, สาขาวิชา, เพศ) แล้ว มีทัศนคติต่อโครงการ “ยึดออก พกถุง” อยู่ในทางบวก และเมื่อพิจารณาในแต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเภทมหาวิทยาลัย พบว่านิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ มีทัศนคติที่ดี ต่อโครงการ “ยึดออก พกถุง” น้อยกว่านิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน

สาขาวิชา พบว่านิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ มีทัศนคติที่ดี ต่อโครงการ “ยึดออก พกถุง” น้อยกว่า นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

เพศ พบว่านิสิต นักศึกษาเพศชาย มีทัศนคติที่ดี ต่อโครงการ “ยึดออก พกถุง” น้อยกว่านิสิต นักศึกษาเพศหญิง

1.4 การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง”

กลุ่มตัวอย่างที่ถูกจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ (ประเภทมหาวิทยาลัย, สาขาวิชา, เพศ) แล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง” อยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาในแต่ลักษณะทางประชากรศาสตร์สามารถสรุปได้ดังนี้

ประเภทมหาวิทยาลัย พบว่านิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง” มากกว่านิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน

สาขาวิชา พบว่านิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์มีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง” มากกว่า นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

เพศ พบว่านิสิต นักศึกษาเพศชายมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง” มากกว่านิสิต นักศึกษาเพศหญิง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 : เป็นไปตามสมมติฐานเป็นบางส่วน กล่าวคือ

นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานที่ 2 นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 : ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ

นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีความรู้เกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานที่ 3 นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อโครงการ “ยึดอก พกถุง”แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 : เป็นไปตามสมมติฐาน

นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานที่ 4 นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง”แตกต่างกัน

การทดสอบสมมติฐานที่ 4 : เป็นไปตามสมมติฐานเป็นบางส่วน กล่าวคือ

นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

นิสิต นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง”

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 : เป็นไปตามสมมติฐาน

การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) = 0.629 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ในทิศทางบวก นั้นแสดงว่าถ้ามีปริมาณการเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ในระดับมากก็จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” มากขึ้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานที่ 6 ความรู้ เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง”

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 : เป็นไปตามสมมติฐาน

ความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) = -0.159 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ในทางลบ นั้นแสดงว่าถ้าความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ในระดับสูงก็จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” น้อยลง จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

สมมติฐานที่ 7 ทศนคติ เกี่ยวกับโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ "ยี่ดอก พกถุง"

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 : เป็นไปตามสมมติฐาน

ทศนคติเกี่ยวกับโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) = 0.106 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ทศนคติ เกี่ยวกับโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" ในทิศทางบวก นั้นแสดงว่าถ้ามีทศนคติเกี่ยวกับโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" ทิศทางบวกก็จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" มากขึ้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยี่ดอก พกถุง" จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรเชษฐ พิทยาพิบูลวงศ์ (2546) ที่ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) ของนิสิต นักศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิต นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารการเรียนแบบออนไลน์ (e-learning) ไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ ศิริชูทรัพย์ (2542) ที่ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมต่อปัญหาสังคมของกลุ่มผู้ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตบนเว็บไซต์ขององค์กรพัฒนาเอกชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เพศแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารบนเว็บไซต์องค์กรพัฒนาเอกชนไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดานินทร์ กิจนิตี (2540) ศึกษาการเปิดรับสาร ความรู้ ทศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชน

กรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์พลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกัน

สุทธินิภา ศรีไสย์ (2544) ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และความต้องการออกนอกนระบราชการของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า อาจารย์ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกัน

ซึ่งจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การที่นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกันนั้น เป็นเพราะ นิสิต นักศึกษาไม่ว่าเป็นเพศชาย หรือ เพศหญิง ต่างมีสถานะทางสังคมเดียวกัน กำลังอยู่ในช่วงกำลังศึกษาเหมือนกัน จึงมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงน่าจะมีพฤติกรรมโดยเฉพาอย่างยิ่งการเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกัน

2. นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มนิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ มากกว่ากลุ่มนิสิต นักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สอดคล้องกับงานวิจัยของสินินภา ภู่ว่าง (2544) ศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ แะะการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย จากสื่อมวลชน และสื่อบุคคลมากกว่ากลุ่มอื่น

สำหรับสาเหตุที่ทำให้ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยข้างต้นนั้น เนื่องจากกลุ่มนิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ มีชั่วโมงเรียน หรือ ทำกิจกรรมเสริมเกี่ยวกับการเรียน เช่น การเข้าห้องปฏิบัติการ หรือ หาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาที่ศึกษาน้อยกว่ากลุ่มนิสิต นักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ จึงทำให้มีเวลาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จากประเภทต่างๆได้มากกว่า และทั้งนี้ทั้งนั้นกลุ่มนิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์ อาจมีความสนใจในข่าวสารรอบตัว ตลอดจน ความเป็นไปของสังคมมากกว่ากลุ่มนิสิต นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

3. นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ทั้งนี้การที่ กลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" ผ่านทางสื่อต่างๆ นั้น กลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้รับสาร มีการเลือกรับข่าวสารในรูปแบบเดียวกัน ตามกระบวนการเลือกรับข่าวสาร (Selective Process) ซึ่ง มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ (Klapper, 1960)

- 1) การเลือกเปิดรับสาร หรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention) เป็นขั้นแรกในการเลือกช่องทางการสื่อสาร บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งสารที่มีอยู่หลายแห่ง เช่น การเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง เลือกเปิดวิทยุสถานีใดสถานีหนึ่ง ตามความสนใจและความต้องการของตน อีกทั้งทักษะและความชำนาญในการรับรู้และเข้าใจข่าวสารของคนเรานั้นต่างกัน บางคนถนัดที่จะฟังมากกว่าอ่าน ก็จะมีทักษะการรับรู้มากกว่าอ่านหนังสือ
- 2) การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) คนเรามักเลือกให้ความสนใจข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของตนเอง และสนับสนุนทัศนคติที่มีอยู่ดั้งเดิม และหลีกเลี่ยงที่จะไม่สนใจกับข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อของตน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดภาวะความไม่สมดุลทางจิตใจ หรือความไม่สบายใจ ที่เรียกว่า ความไม่สอดคล้องทางด้านความเข้าใจ (Cognitive Dissonance)
- 3) การเลือกรับรู้หรือตีความ (Selective Perception or Selective Interpretation) เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารแล้ว ก็เชื่อว่ารับรู้ข่าวสารทั้งหมดตามเจตนารมณ์ของผู้ส่งสารเสมอไป เพราะคนเรามักจะเลือกรับรู้และเลือกตีความหมายสารแตกต่างกันไปตามความสนใจ ทัศนคติ ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ ฉะนั้นแต่ละคนอาจจะตีความหมายข่าวสารขึ้นเดียวกันแตกต่างกันออกไป อีกทั้งในการรับรู้และตีความ เฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าว นอกจากจะทำให้ข่าวสารบางส่วนถูกตัดทิ้งไป ยังอาจมีการบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศทางเป็นที่น่าพอใจของแต่ละบุคคลด้วย

- 4) การเลือกจดจำ (Selective Retention) บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารในส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเอง และมักจะลืมและไม่นำไปถ่ายทอดในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย หรือเรื่องที่ขัดแย้งกับความคิดเห็นของตนเอง ข่าวสารที่คนเราเลือกจดจำไว้นั้น มักมีเนื้อหาที่ช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยมหรือความเชื่อของแต่ละคนที่มีอยู่เดิมให้มั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วเปลี่ยนแปลงยากขึ้น เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป ส่วนหนึ่งอาจนำไปใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้ง หรือมีสิ่งที่ทำให้ไม่สบายใจขึ้น

จากแนวคิดข้างต้นจึงทำให้กลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกณ" ไม่แตกต่างกัน

และนอกจากนั้นโครงการ "ยึดอก พกณ" ยังมีการเผยแพร่ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ ผ่านทางสื่อต่างๆหลายช่องทาง ทั้ง สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จึงทำให้นิสิต นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีโอกาสในการเลือกเปิดรับเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกณ" ให้สอดคล้องกับความคิด ค่านิยม ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเอง ได้เท่าเทียมกัน

สมมติฐานที่ 2 นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกณ" แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกณ" ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิภา ศรีไธย์ (2544) ศึกษา การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และความต้องการออกนอกระบบราชการของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่า อาจารย์ที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการออกนอกระบบราชการของมหาวิทยาลัยของรัฐแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีความรู้ในเรื่องนี้มากกว่าเพศหญิง อาจอธิบายได้ว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องของเนื้อหาที่เลือกเปิดรับ โดยเพศหญิงมักเลือกที่จะเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาบันเทิงมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายชอบที่จะเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาหนักๆ ซึ่งตรงกับ

แนวคิดของยูล เบ็ญจรงค์กิจ (2542) ที่ว่า “เรื่องเนื้อหาโทรทัศน์นั้นพบว่า เพศหญิงนิยมดูรายการละคร ในขณะที่เพศชายชอบดูข่าวและกีฬามากกว่า”

สำหรับสาเหตุที่ทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยและแนวคิดข้างต้นนั้น ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีการเผยแพร่ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ ผ่านทางสื่อต่างๆ หลายช่องทาง โดยเฉพาะสื่อมวลชน นอกจากนั้น โครงการ “ยึดอก พกถุง” เป็นโครงการรณรงค์เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว มีความน่าสนใจ และมีโครงการอื่นหลายโครงการ ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยอยู่แล้ว นิสิต นักศึกษาสามารถเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” และความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ได้หลายช่องทาง ซึ่งตรงกับแนวคิดของ โรเจอร์ส (Rogers, 1978) ที่กล่าวไว้ว่า การสื่อสารได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ของผู้รับสาร และแนวคิดของชาร์ลส เค อัทคิน (Charles K. Atkin, 1973) ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากยิ่งมีหูตากว้างไกล มีความรู้ ความเข้าใจ ในสภาพแวดล้อม และเป็นคนที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์มากกว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย และเนื่องจากโครงการ “ยึดอก พกถุง” เป็นโครงการที่มีประโยชน์ และมีความน่าสนใจ มีการใช้สื่อหลายประเภทเพื่อให้เป็นที่น่าสนใจของคนในสังคม จึงทำให้นิสิต นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ไม่แตกต่างกัน

2. นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ดังนั้นสาขาวิชาจึงไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง”

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร เติดวงศ์สุข (2539) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการรับข่าวสารเรื่อง ยาม้าของครูและโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่พบว่า เวลาที่ปฏิบัติการสอนของครูไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของยาม้า

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงการ “ยึดอก พกถุง” เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้กลุ่มเยาวชนมีทัศนคติที่ดี ต่อการซื้อ พก ใช้ถุงยางอนามัย เป็นการกระตุ้นให้เยาวชนหันมาแสดงความรับผิดชอบต่อตนเองและ ผู้อื่น โดยการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งทั้งนิสิต นักศึกษา สาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ต่างก็เป็นกลุ่มเยาวชนด้วยกันทั้งคู่ ดังนั้นสาขาวิชาจึงไม่มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง”

3. นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซอแก้ว ประสงค์สม (2542) ศึกษา การเปิดรับข่าวสารความรู้อัตนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีเขียวของครูและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูและอาจารย์สอนอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกันมีความรู้เกี่ยวกับโครงการโรงเรียนสีเขียวไม่แตกต่างกัน

เนื่องจากนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนนั้น มีอายุแตกต่างกันไม่มากนัก และโดยมากมีช่วงอายุใกล้เคียงกัน มีบริบททางสังคมใกล้เคียงกัน จึงมีความรู้ ความสนใจเกี่ยวกับโครงการ "ยึดออก พกถุง" ไม่แตกต่างกันมากนัก

สมมติฐานที่ 3 นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อโครงการ "ยึดออก พกถุง" แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ "ยึดออก พกถุง" แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 โดยกลุ่มนิสิต นักศึกษาเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ "ยึดออก พกถุง" น้อยกว่า กลุ่มนิสิต นักศึกษาเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพศหญิงมีความอ่อนไหวมากกว่าผู้ชาย สามารถถูกกระตุ้นหรือโน้มน้าวใจได้มากกว่าผู้ชาย

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของยุพา สุภากุล (2540) ที่ว่า "ผู้หญิงและผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะ วัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของทั้งสองเพศไว้ต่างกัน"

และเนื่องจากโครงการ "ยึดออก พกถุง" เป็นโครงการที่กระตุ้นให้กลุ่มเยาวชนหันซื้อ พก ใช้ถุงยางอนามัยกันมากขึ้น ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องใกล้ตัว ดังนั้นเพศหญิงซึ่งเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าจึงมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโครงการ "ยึดออก พกถุง" และคิดว่าโครงการ "ยึดออก พกถุง" สามารถให้ประโยชน์ตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยซึ่งสามารถป้องกันโรคติดต่อต่างๆ และสามารถป้องกันปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ซึ่งเรื่องดังกล่าวกลุ่มนักศึกษานิสิตหญิงคิดว่าเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องใกล้ตัวมากกว่าผู้ชาย

2. นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ "ยึดออก พกถุง" แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตาม

สมมติฐานข้อที่ 3 โดยกลุ่มนิสิต นักศึกษาสภาวิชาชีพสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" น้อยกว่า กลุ่มนิสิต นักศึกษาสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์

สอดคล้องกับแนวคิดของปรมะ สตะเวทิน (2546) ที่ว่า คนที่ได้รับการศึกษาในระดับต่างๆกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน มีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป

กล่าวได้ว่า การที่ นิสิต นักศึกษาสภาวิชาชีพสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์ มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" น้อยกว่า นิสิต นักศึกษาสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์ เนื่องจากนิสิต นักศึกษาสภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์ ซึ่งอาจจะคุ้นเคยกับหลักทฤษฎี มากกว่านิสิต นักศึกษาสภาวิชาชีพสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์ สังเกตได้จาก คณะที่เรียน คือ คณะแพทยศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์, คณะสัตวแพทยศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะพยาบาลศาสตร์, คณะสหเวชศาสตร์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งคณะต่างๆเหล่านี้มีเนื้อหาวิชาเรียนที่เข้มข้นมากกว่า ใช้ทฤษฎีเป็นการอ้างอิงในการศึกษามากกว่า ดังนั้นนิสิต นักศึกษาสภาวิชาชีพสังคมศาสตร์ จึงมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับ โครงการ "ยึดอก พกถุง" มากกว่านิสิต นักศึกษาสภาวิชาชีพสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์

3. นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 โดยกลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" น้อยกว่า กลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซิมบาโด และเอบบี เอฟเฟนเซน (Zimbardo and Ebb B. Effensen) ที่กล่าวว่าหากบุคคลมีความรู้ หรือมีความคิดว่าสิ่งใดดีก็มักจะจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น และหากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดี ก็มักจะจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

กล่าวได้ว่า การที่ นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการ "ยึดอก พกถุง" น้อยกว่า นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนนั้น เนื่องจากมีสภาพแวดล้อม รูปแบบในการดำรงชีวิต ค่านิยม ความชอบ ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาที่แตกต่างกัน จึงทำให้นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ มีความคิด ตลอดจนค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ และการใช้ถุงยางอนามัย แตกต่างจาก นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน โดยที่นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ คิดว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ หรือ การรณรงค์ให้มีการใช้ถุงยางอนามัยนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และยังไม่ควรให้การสนับสนุนมากนัก เพราะจะเป็นการกระตุ้นให้กลุ่มเยาวชนมีการชิงสุกก่อนห่าม หรือเริ่มมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะระเบียบของมหาวิทยาลัยที่มีความเข้มงวดมากกว่า จึงทำให้นิสิต

นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ มีทัศนคติ และประพฤติกรรมให้อยู่ในกรอบมากกว่า ส่วนนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของเอกชนอาจจะมีมุมมองในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่กว้างกว่า เนื่องจากยุคสมัยเปลี่ยนไป เรื่องเพศสัมพันธ์และการป้องกันการโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์นั้นเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ เนื่องจากจะเป็นการลดจำนวนผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ และปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้ จึงมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการ "ยืดออก พกถุง" มากกว่า นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ

สมมติฐานที่ 4 นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในโครงการ "ยืดออก พกถุง" แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีส่วนร่วมในโครงการ "ยืดออก พกถุง" ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 เนื่องจากเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในโครงการ "ยืดออก พกถุง" จะพบว่านิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิงมีส่วนร่วมในโครงการ "ยืดออก พกถุง" ใกล้เคียงกันมาก

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดานินทร์ กิจนิตี (2540) ศึกษา เรื่องการเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังหารสองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์พลังงาน

กล่าวคือ การที่นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีส่วนร่วมในโครงการ "ยืดออก พกถุง" ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการที่นิสิต นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ "ยืดออก พกถุง" ไม่แตกต่างกันอยู่แล้ว จึงส่งผลให้แสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเข้าร่วมในโครงการ "ยืดออก พกถุง" ไม่แตกต่างกันมากนัก

2. นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์มีส่วนร่วมในโครงการ "ยืดออก พกถุง" แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 โดยกลุ่มนิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในโครงการ "ยืดออก พกถุง" มากกว่า กลุ่มนิสิต นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐนันท์ เฉลิมวงศาเวท (2535) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับ การอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมของชาวกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการยอมรับคอนโดมิเนียมในระดับราคาที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์ มีความสนใจเรื่องใกล้ตัว หรือประเด็นต่างๆที่เป็นที่สนใจในกระแสสังคม มากกว่ากลุ่มนิสิต นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งถ้าสังเกตจากลักษณะเนื้อหาวิชาที่เรียนแล้ว นักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ อาจต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนที่มีลักษณะเข้มข้น ลึกซึ้งมากกว่า จนอาจมีเวลาไม่มีเพียงพอที่จะติดตามข่าวสารอื่นๆ ที่กำลังเป็นที่สนใจของสังคมอยู่ในขณะนั้น จึงทำให้นิสิต นักศึกษาสาขาวิชาสังคมศาสตร์/ มนุษย์ศาสตร์มีเวลาแสวงหาข่าวสารอื่นๆนอกห้องเรียนมากกว่า และ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับโครงการ “ยึดออก พกถุง” มากกว่า

3. นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) ศึกษา การเปิดรับสาร ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวของครู และอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ครูละอาจารย์ที่สอนอยู่ในโรงเรียนต่างประเภทกันมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาวไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของเอกชนนั้น มีลักษณะทางประชากรอื่นๆ เช่น เพศ ช่วงอายุ เหมือนกัน ทำให้มีค่านิยม ความชอบ ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้เคียงกัน จึงมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับโครงการ “ยึดออก พกถุง” ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดออก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง”

จากผลการวิจัยพบว่า

การทดสอบสมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดออก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง” ในทิศทางบวก นั้นแสดงว่าถ้ามีปริมาณการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดออก พกถุง” ในระดับมากก็จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดออก พกถุง” มากขึ้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีญนุช ปัญจวงศ์ (2540) เรื่อง การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมชาวบ้านในหมู่บ้านรอบศูนย์การศึกษาการ

พัฒนาพิกุลทอง อ.เมือง จ.นราธิวาส พบว่า ประชาชนที่มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมในปริมาณมาก จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมมากไปด้วย

เนื่องจากโครงการ “ยึดอก พกถุง” เป็นโครงการที่มีการใช้สื่อ และการประชาสัมพันธ์หลายช่องทางไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ เพื่อให้โครงการฯ ประสบผลสำเร็จ จึงทำให้กลุ่มนิสิต นักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ “ยึดอก พกถุง” ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จึงมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” มากขึ้นไปด้วย เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์แล้ว เมื่อเกิดความเชื่อในเรื่องหนึ่งเรื่องใดแล้ว ก็จะมีใจโน้มเอียงไปในทางบวกในเรื่องอื่นๆ ด้วย เช่นเดียวกับ กลุ่มนิสิต นักศึกษาซึ่งมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” จึงส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ “ยึดอก พกถุง” ตามไปด้วย

สมมติฐานที่ 6 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง”

จากผลการวิจัยพบว่า

การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 แต่เป็นความสัมพันธ์เชิงลบ นั่นแสดงว่าถ้าความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ในระดับสูงก็จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” น้อยลง

สอดคล้องกับการศึกษาของ โรเจอร์ (Roger, 1971) ที่ว่า เมื่อผู้รับสาร ได้รับสารเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ก็จะทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ และความรู้ ความเข้าใจ จะทำให้เกิดทัศนคติกับเรื่องนั้น และขั้นสุดท้ายก็จะก่อให้เกิดพฤติกรรมที่กระทำต่อเรื่องนั้นๆตามมา

แต่เนื่องจาก คนเราบางครั้งเมื่อมีความรู้เรื่องใด เรื่องหนึ่งเพียงพออยู่แล้ว การแสวงหา หรือความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมอันเกี่ยวเนื่องกับความรู้นั้นๆ จะลดลง หรือไม่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนั้นอีก เพราะถือว่าตนเองมีความรู้ อยู่แล้ว เลยไม่มีความต้องการที่จะแสดงพฤติกรรมต่อเรื่องอีก (ดาราวรรณ ศรีสุกใส 2542)

ทั้งนี้อาจอธิบายได้ว่า นิสิต นักศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ลดลงนั้น อาจเป็นเพราะกลุ่มนิสิต นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” อยู่ เนื่องจาก โครงการ “ยึดอก พกถุง” เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้กลุ่มเยาวชน มี

ทัศนคติที่ดีในการซื้อ พก ใช้ถุงยางอนามัย เนื่องจากถุงยางอนามัยสามารถลดโอกาสในการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ และการรณรงค์ให้มีการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มเยาวชนก็ไม่ใช่เรื่องใหม่ในสังคมไทย มีโครงการอื่นๆอีกหลายโครงการที่กระตุ้นให้กลุ่มเยาวชน โดยเฉพาะนิสิต นักศึกษา เห็นความสำคัญของการใช้ถุงยางอนามัย การที่นิสิต นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับ โครงการ “ยืดออก พกถุง” ตลอดจน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยอยู่แล้ว จึงเป็นผลทำให้คิดว่า ในเมื่อตนเองก็มี ความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยืดออก พกถุง” อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ “ยืดออก พกถุง” มากนัก

สมมติฐานที่ 7 ทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ “ยืดออก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยืดออก พกถุง”

จากผลการวิจัยพบว่า

การทดสอบสมมติฐานที่ 7 พบว่า ทัศนคติ เกี่ยวกับโครงการ “ยืดออก พกถุง” มีความสัมพันธ์กับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยืดออก พกถุง” ในทิศทางบวก นั้นแสดงว่าถ้ามีทัศนคติ เกี่ยวกับโครงการ “ยืดออก พกถุง” ทิศทางบวกก็จะส่งผลให้การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยืดออก พกถุง” มากขึ้น

การกระทำหรือพฤติกรรมใดๆของคนเราโดยส่วนใหญ่ตามปกติมักเกิดจากทัศนคติของบุคคล นั้น ทัศนคติจึงเป็นเหมือนทางเลือกของพฤติกรรม คือเป็นเครื่องควบคุมการกระทำของบุคคล พฤติกรรม ส่วนใหญ่ของคน ถูกควบคุมด้วยทัศนคติของเขา การศึกษาทัศนคติจึงสามารถพยากรณ์พฤติกรรมของ คนได้ทางหนึ่ง (จำเนียร ช่วงโชติ จิตร วสุวานิชม จันทมาศ ชื่นบุญม มลวิภา สุวรรณมาลัยม 2516: 16 อ้างถึงใน ดาราวรรณ ศรีสุกใส 2542)

สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร (2533) กล่าวว่าเมื่อประชาชนได้รับทราบข่าวสารนั้นๆ ย่อมก่อให้เกิด ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมต่อไป ซึ่งมีลักษณะสัมพันธ์เป็นลูกโซ่

ดังนั้นการที่นิสิต นักศึกษามีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับโครงการ “ยืดออก พกถุง” จึงมีส่วนร่วมในโครงการ “ยืดออก พกถุง” ด้วยเช่นกัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อแก้ว ประสงค์สม (2542) เรื่อง การเปิดรับสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการสีขาวของคุณและอาจารย์ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า

ทัศนคติของครูและอาจารย์ที่มีต่อโครงการโรงเรียนสีขาว มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาว

จากการศึกษาของนักวิชาการหลายท่าน ที่ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม เช่น ซาลานิค (Salanic) และคอนเวย์ (Conway) พบว่า ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม มีความสอดคล้องกันภายใต้สภาพการณ์แตกต่างกัน ในขณะที่ซานนา (Zanna) พบว่า มีความสอดคล้องระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในระดับความแตกต่างของปัจเจกบุคคล

ทั้งนี้จึงอาจอธิบายได้ว่า นิสิต นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการ "ยึดอก พกถุง" มีส่วนร่วมในโครงการ "ยึดอก พกถุง" ด้วยนั้น อาจเป็นเพราะกลุ่มนิสิต นักศึกษาเล็งเห็นประโยชน์ที่จะได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ "ยึดอก พกถุง" ตลอดจนมีการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการซื้อ พก ใช้ ถุงยางอนามัย เนื่องจากในปัจจุบันการใช้ถุงยางอนามัย เป็นเรื่องใกล้ตัว และมีความสำคัญ เนื่องจากถุงยางอนามัยสามารถลดโอกาสในการเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัญหาสังคมอื่นๆ ที่จะตามมาไม่ว่า จะเป็นการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในโครงการ "ยึดอก พกถุง" ของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไปดังนี้

1. จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ โครงการ "ยึดอก พกถุง" ของกลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแต่ละประเภทมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการมีส่วนร่วมในโครงการ "ยึดอก พกถุง" กล่าวคือ การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" โดยผ่านสื่อประเภทต่างๆ ในระดับหนึ่งนั้น ก็สามารถเข้าถึงกลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครในระดับหนึ่งเท่านั้น จากผลการวิจัยพบว่า สื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยได้มากที่สุด คือสื่อมวลชน นั่นหมายถึงว่า การเลือกใช้สื่อมวลชน เพื่อกระตุ้นให้กลุ่มนิสิต นักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ "ยึดอก พกถุง" มีการตระหนักรับรู้ รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" มากขึ้น ก็จะสามารถกระตุ้นให้กลุ่มนิสิต นักศึกษามีการปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองในการซื้อ พก ใช้ถุงยางอนามัยซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของโครงการ "ยึดอก พกถุง" ตลอดจนสามารถเพิ่มปริมาณกลุ่มนิสิต นักศึกษาที่เข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือกับโครงการ "ยึดอก พกถุง" มากขึ้นได้

ดังนั้นทางกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข เจ้าหน้าที่ หรือองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการวางแผนในการเผยแพร่ข่าวสาร หรือมีการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ในปริมาณ และเนื้อหาที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อมวลชน เนื่องจากสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้กว้างขวาง และรวดเร็ว โดยชี้ชัดข่าวสารที่ถูกต้อง และง่ายแก่การจดจำ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถตระหนักและ จดจำประโยชน์ และข้อดีเกี่ยวกับ โครงการ “ยึดอก พกถุง” ได้เป็นวงกว้างมากกว่าเดิมต่อไป

2. จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ความรู้เกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” มีความสัมพันธ์เชิงลบเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” กล่าวคือ กลุ่มนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” อยู่ในระดับปานกลาง แต่ระดับการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มนิสิต นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ตลอดจนทราบถึงประโยชน์ และข้อดี เกี่ยวกับการซื้อ พก ใช้ถุงยางอนามัยอยู่แล้ว ดังนั้นทางกรมควบคุมโรค ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ “ยึดอก พกถุง” ควรมีการขยายการประชาสัมพันธ์ โดยใช้สื่อบุคคลเพิ่มเติม เช่นบุคลากรของกระทรวงสาธารณสุขที่สามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ได้ ตลอดจนมีการจัดกิจกรรมพิเศษ ไปตามแหล่งศึกษา เพื่อกระตุ้นให้ กลุ่มนิสิต นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ตลอดจนให้ความร่วมมือ และสร้างทัศนคติที่ดีในการซื้อ พก และใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มเยาวชน เพื่อลดอัตราการการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวีได้

3. จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า กลุ่มนิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติในแง่บวกเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” กล่าวคือ กลุ่มนิสิตนักศึกษาเล็งเห็นถึงประโยชน์ และข้อดีเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ซึ่งเป็นโครงการที่กระตุ้นให้กลุ่มเยาวชนหันมารับผิดชอบต่อตนเองในการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเยาวชน แม้จะเป็นสิ่งที่ยังคงขัดแย้งกับวัฒนธรรมไทย แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ดังนั้นทางกรมควบคุมโรค และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการ เพิ่มเพิ่มนโยบายในการประชาสัมพันธ์ และให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งเป็นการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง ให้กับกลุ่มนิสิต นักศึกษา ซึ่งนับเป็นกลุ่มเยาวชนกลุ่มหนึ่งในสังคมไทย มากขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินโครงการ “ยึดอก พกถุง” ตลอดจนโครงการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และสามารถขยายผลการดำเนินงานเป็นวงกว้างออกไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเยาวชน และสังคมไทยได้

4. ในส่วนของการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ของกลุ่มนิสิต นักศึกษา พบว่า นิสิต นักศึกษายังมีการมีส่วนร่วมในโครงการ “ยึดอก พกถุง” ในระดับต่ำ และจากภาพรวมข้อคิดเห็นในการปรับปรุง/พัฒนาโครงการ “ยึดอก พกถุง” พบว่ากลุ่มตัวอย่างคิดว่าโครงการ “ยึดอก พกถุง” ควรมีการประชาสัมพันธ์, จัดกิจกรรม และเผยแพร่ทางเว็บไซต์ ให้มากขึ้น ตลอดจนควรมีการส่งเสริมความรู้ด้านอื่นๆ เข้าไปด้วย เช่น ศิลธรรม และควรดำเนินการให้ต่อเนื่องและจริงจัง ตามลำดับ ซึ่งการที่จะทำให้โครงการ “ยึดอก พกถุง” สามารถดำเนินการได้อย่างประสบผลสำเร็จตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้นั้น ทางภาครัฐควรมีการสนับสนุนอย่างจริงจัง และกระตุ้นให้มีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้ทางหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อโครงการ “ยึดอก พกถุง” สามารถดำเนินโครงการได้อย่างเต็มที่ และให้โครงการ “ยึดอก พกถุง” เป็นโครงการที่ประสบผลสำเร็จ และสามารถนำไปต่อยอดเป็นโครงการอื่นๆ ในลักษณะเดียวกันที่มีประโยชน์ต่อกลุ่มเยาวชน และสังคมไทยต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากลุ่มนิสิต นักศึกษา เฉพาะเขตกรุงเทพมหานครเพียงจังหวัดเดียว ซึ่งเป็นการวิจัยในวงจำกัด และใช้อ้างอิงได้ในเฉพาะเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น จึงควรมีการศึกษาดำเนินงานโครงการ “ยึดอก พกถุง” ในจังหวัดและ พื้นที่อื่นๆ ด้วย เพื่อจะได้สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานโครงการ “ยึดอก พกถุง” ซึ่งมีการดำเนินงานทั่วประเทศ

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนิสิต และนักศึกษา ซึ่งกลุ่มเป้าหมายของโครงการ “ยึดอก พกถุง” คือเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 12-24 ปี ดังนั้นในการทำการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปจึงน่าจะศึกษา การเปิดรับข่าวสารความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมของเยาวชนในระดับการศึกษาอื่นๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาบ้าง เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของโครงการ “ยึดอก พกถุง”

3. ควรมีการศึกษาโครงการ “ยึดอก พกถุง” นี้ ในตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” เพราะประเด็นต่างๆ เหล่านี้สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานของโครงการ “ยึดอก พกถุง” ได้ด้วย

4. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะกลุ่มนิสิต นักศึกษา ในฐานะผู้รับสารเท่านั้น มิได้ศึกษาไปถึงผู้ส่งสาร หรือในฐานะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ “ยึดอก พกถุง” ซึ่งหากมีการศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ในครั้งต่อไป ควรมีการศึกษากำหนดแนวทางกลยุทธ์การสื่อสารจากผู้ส่งสารด้วยว่ามีปัจจัยใดบ้างในการกำหนดทิศทางเพื่อให้การดำเนินการของโครงการ “ยึดอก พกถุง” ประสบผลสำเร็จ